

И оцѣ Богъ, когато мѡ сѡ молатъ дръгыти свѣтии, по нѣкогажъ гы послѣшва, а по нѣкогажъ гы не послѣшва; той е Господарь, а ти сѡ раби, и прошеніето имъ е една благодать, която да направи, или да не направи, това стои на неговата свободна воля. Не ли сѡ е молалъ единъ Павелъ три пѣти Богъ за една благодать, и не сѡ е послѣшвалъ? но Богъ помоленъ отъ пресвѣтата Дѣва вынагы ѡ послѣшва. Той е нейнъ сынъ, а тѡ негова Майка, и да извършва Сынътъ прошеніето на Майка си, това не е благодать: това е естествена длъжность. Когато Вирсавіа майката на царь Соломона отишла въ царскыя палатъ, казва свѣщенното писаніе, че царьтъ станалъ отъ тронътъ си, и излѣзълъ да ѡ посрѣдне, и ѡ сѡ поклонилъ, и тѣрилъ ѡ да сѣдне на дръгъ единъ царскыи тронъ отъ десната мѡ страна: Востѡ царь въ срѣтеніе ѣ ѡ, ѡ поклонисѡ ѣй: ѡ поста́висѡ престѡлъ мѡтери царѣвой, ѡ сѡде ѡ деснѡю ѣгѡ.“(1) И както мѡ казала, че има да мѡ проси нѣкоѡ благодать, той ѡ отговорилъ съ голѣмо почитаніе; проси, Мати моѡ, цѡто обичашь, и нищо нѣма да ти откажъ: Проси Мѡти моѡ, ѡкѡ не ѡвращѡса тебѣ.“ Единъ премъдрый Соломонъ былъ позналъ, че ако и да былъ Царь, но при сичко това ималъ длъжность да почете Майка си като Царица; ако и да былъ Царь, при сичко това ималъ длъжность да испълни сѣкое Майчино си прошеніе: „Проси Мѡти моѡ, ѡкѡ не ѡвращѡса тебѣ.“ Сѡцѡто е сторилъ съ Богородица и превъшній Богъ; когато тѡ сѡ е представила отъ земѡта на небесата, и влѣзла е въ онзи палатъ на Божіѡта слава, съ каква честь мыслите да ѡ е приелъ единороднѡтъ ѡ Сынъ? ный не можемъ развѣ тѡѡ честь; ный не можемъ угади дръго, освенъ оноѡ, което Дръхъ свѣтый е прорѣкълъ чрезъ ұстѡта Давідовы: „предста Царѡца ѡ деснѡю тебѣ.“(2) сирѣчь че отъ горѣ надъ сичкыты лица на Свѣтииты, и Блаженныты; отъ-горѣ надъ сичкыты чиновѡ на Ангелыты, Архангелыты, Херувѣмыты, и Сѡрафімыты ѡ е тѣрилъ да сѣдне отъ десната си страна, на престола на царствѡцѡето Божество: тамъ ұбо ми сѡ стрѡва да ѡ гокори: „Проси Мѡти моѡ, ѡкѡ не ѡвращѡса тебѣ.“ Което цѡ каже: Мати моѡ, избрана отъ сичкыты родове, благословѡна междѡ сичкыты дръгы жены, какъ-то ты си была благодатна, пѡлана съ благодать на земѡта, тѡѡ сега си прѡславно, пѡлана съ

[1] 3. Царств. гл. 2. [2] Цсал. 44. ст. 9.